Комунальний заклад «Бугринський НВК: ДНЗ - ЗОШ І-ІІ ст. - АТЛ»

ПЕДАГОГІЧНИЙ ВІСНИК

№5 Січень-Лютий 2020року

Зустріч випускників!!!

Шкільні роки незабутні ніколи,
Вони, як сонце, осявають світ,
Всім випускникам нашої школи
Шлемо палкий привіт.

Вже стало доброю традицією у Бугринському НВК щороку проводити вечір-зустріч із шкільними друзями. Ось і цього року 1 лютого у теплій атмосфері справді родинного свята зібрались у актовій залі колишні випускники школи.

Для кожного з них школа – це віконце у країну знань. А зустріч із шкільним минулим – це завжди свято, оскільки є можливість пригадати добрих друзів, цікаві уроки, веселі перерви, екскурсії…А найголовніше – це довгождана зустріч із улюбленими вчителями, які посіяли у серцях зернинки розуму та добра, навчили любити свій рідний край.

Ніяка мета не настільки висока, щоб виправдовувала негідні засоби для її досягнення.

Альберт Ейнштейн

Читайте:

Зустріч випускників.....1
Наші традиції……2
Цікаво знати……..……3
Готуємося до ДПА…...……....4
Обережно! Грип!…….....5
Пташенятко…….…… 6
Пташенятко……..……...7
Вітаємо…..……..……...….8

Радо зустріла наша школа своїх випускників. Учні підготували святковий концерт. Пам'ять про тих однокласників, вчителів, які не змогли прийти на свято, бо

відійшли у вічність, вшанували хвилиною мовчання.

Під час проведення традиційного святкового концерту кожен із присутніх мимоволі поринув у безтурботні шкільні будні, а у «живій» розмові з класними керівниками уявно пережив ще раз найяскравіші (позитивні, та не дуже) моменти навчання. Протягом усього вечора-зустрічі панувала тепла і доброзичлива атмосфера свята.

Не забувайте рідної школи, повертайтеся сюди знову і знову, адже тут

радітимуть вам завжди, навіть якщо ви вже дорослі.

Поліна Лесик, учениця 10 класу, член гуртка «Юнпрес»

Вітаємо!!!

Колесову Юлію Петрівну *(учениця 8-А класу)–* ***І місце*** *у ІІІ етапі Всеукраїнських олімпіад із історії України та* ***І місце*** *із інформаційних технологій;*

Мосницького Сергія *(учня 10 класу) –* ***І місце*** *у ІІІ етапі Всеукраїнських олімпіад з інформаційних технологій ;*

Пилипчук Яну *(учениця 11-А класу) –* ***І місце*** *у ІІІ етапі Всеукраїнських олімпіад з інформаційних технологій;*

Байрамову Тетяну *(учениця 10 класу)–* ***ІІ місце*** *у ІІІ етапі Всеукраїнських олімпіад із історії України;*

Лисюк Юлію *(учениця 10 класу) –* ***ІІ місце*** *у ІІІ етапі Всеукраїнських олімпіад із правознавства;*

Крутія Владислава *(учня 9 класу) –* ***ІІ місце*** *у ІІІ етапі Всеукраїнських олімпіад із трудового навчання.*

На крилах музики полиньмо в спогади...

Великий композитор Дмитро Шостакович сказав: «Щоб любити музику, треба перш за все її слухати».

Духова музика є одним із улюблених видів народного музикування, невід'ємною частиною історії українського музичного мистецтва. Виникнувши в стародавні часи, вона, на відміну від інших видів музичного виконавства, становить особливий вид музичної творчості зі своїми самобутніми рисами, які формувалися протягом століть.

Листопад 1964 року. На базі Бугринської середньої школи створюється духовий оркестр. Спочатку членами творчого колективу було 18 учнів. Правда, не вистачало інструментів. Та не біда: виручає місцевий колгосп. Голова колгоспу Лінник Г.О. допоміг придбати новий комплект духових інструментів. Перші репетиції оркестру проходили в шкільній майстерні.

Кілька місяців потому. І ось у січні 1965 року музиканти дебютують на колгоспних зборах – вже вивчено сім творів: марші, вальс, полька, туш.

Незмінним керівником та організатором оркестру у Бугрині є Грищук Іван Ілліч – людина доброї душі і щирого серця, ентузіаст, що не знає спочинку.

Іван Ілліч народився у м. Старокостянтинові Хмельницької обл. Після закінчення Старокостянтинівської музичної школи, Дубенського училища культури та мистецтв (клас – труба) він отримує направлення на роботу в Гощанський відділ культури, а згодом призначення – «завклуб с. Бугрин».

У листопаді 1964-го року Івана Ілліча було запрошено на посаду керівника духового оркестру колгоспу «Зоря комунізму».

З 1967 року він переходить в Гощанську районну школу мистецтв на посаду викладача духових інструментів. Іван Ілліч працював і працює нині всі ці роки високопрофесійно, талановито, з віртуозністю митця. Втім, не лише вчитель, але й його учні із натхненням бралися за улюблену справу.

Минали роки. Професійний рівень оркестру зростав все більше і більше. Музиканти грали під час районних марш-парадів, в репертуарі з'явилися твори класиків, багато українських народних пісень.

Водночас у колектив оркестру вливалися нові учні-музиканти, згодом їх нараховувалось 30-35 чоловік. Для кращого звучання мелодій, оркестр поповнювався новими інструментами: тромбонами, кларнетами, валторнами, трубами... Ні один захід у селі Бугрин та інших селах Бугринської сільської ради не обходився без духового оркестру: проводи в армію, громадянська панахида, День Перемоги, День колгоспника, обжинки…

Бугринський духовий оркестр завжди брав активну участь у проведенні районних та обласних свят, що проводились у 70-80-ті роки.

2000-ні роки... 21 століття. Інша молодь, інші цінності... Все ж і сьогодні колектив духового оркестру звеселяє нас своїми мелодіями. В цьому і полягає талант педагога, котрий по-мистецьки згуртовує сучасну молодь. І це у вік суцільного Інтернету!

А у Бугринському НВК вже традиційно ні один загальношкільний захід не обходиться без «духовиків»: Перше вересня (День Знань), Останній дзвоник, випускний бал...

А загалом протягом більше 50-ти років з часу організації духового оркестру, в цьому колективі навчалися та грали до чотирьохсот п'ятдесяти учнів!

Всі учні Івана Ілліча, ким би згодом вони не стали у житті, назавжди залишать у своїх серцях світлі спогади про кращі роки, проведені у колективі духового оркестру.

Іван Ілліч – справжній фанат своєї справи. То ж нехай мелодії його оркестру завжди торкаються сердець кожного слухача, а музика буде посередником між духовним і чуттєвим життям всіх нас.

Тетяна Пясецька, ЗДВР Бугринського НВК

Поради психолога учням щодо підготовки до ДПА

1. Коли починаєте готуватися до ДПА, корисно скласти план.
2. Складаючи план на кожний день підготовки, необхідно чітко визначити, що саме сьогодні будете вивчати. Не взагалі: «Трохи позаймаюся», а те, що саме сьогодні вивчите, які саме розділи і з якого предмету.
3. Звичайно, добре починати, доки не втомилися, доки свіжа голова, із складного, з того розділу, що знаєте гірше. Але буває й так, що займатися не хочеться, в голову нічого не «лізе», одним словом – «немає настрою». У такому випадку корисно починати навпаки, з того, що знаєте краще, з того матеріалу, що вам найбільш цікавий і приємний. Можливо, поступово втягнетеся і діло піде.
4. Обов'язково слід чергувати роботу й відпочинок, скажімо, 40 хв. занять, після цього 10 хв. перерва. Можна в цей час зробити домашню роботу чи зарядку тощо.
5. Готуючись до ДПА, не треба прагнути того, щоб прочитати і завчити напам'ять увесь підручник. Корисно повторювати матеріал із конкретних питань. Прочитавши питання, спочатку згадайте й обов'язково стисло запишіть усе, що ви знаєте, і лише після цього перевірте себе за підручником.
6. У кінці кожного дня підготовки слід перевірити, як ви засвоїли матеріал: знову стисло запишіть зміст усіх питань, що були опрацьовані в цей день.
7. Готуючись до ДПА, узагалі корисно структурувати матеріал шляхом укладання планів, схем, причому обов'язково потрібно робити це не подумки, а на папері. Така фіксація на папері корисна тому, що при згадуванні, повторенні «про себе» змішуються впізнання і реальне знання. Виникає відчуття, що ніби знаєш, але коли треба переказати його іншим, сказати вголос, воно кудись «вивітрюється». Саме з цим часто бувають пов'язані випадки, коли здається, що ви знаєте, пам'ятаєте, а починаєте відповідати, і відповідь виходить уривками. Тому такими прийомами добре користуватися і протягом навчального року, готуючись до різних занять. До речі, тоді й до атестації доведеться менше готуватися. Коли ви записуєте план відповіді, ви стаєте в позицію людини, що передає свої знання іншим. Плани корисні й тому, що їх легко використовувати при короткому повторенні матеріалу та під час відповіді на питання ДПА.
8. Відповіді на найбільш важкі питання доцільно повністю, розгорнуто розповісти своїм близьким, будь-кому, хто захоче слухати. Дуже добре записувати відповідь на диктофон, а потім послухати себе немовби збоку.
9. Якщо в якийсь момент підготовки до ДПА вам починає здаватися, що це вивчити неможливо і ви ніколи не зможете запам'ятати всього, що вимагається, подумайте про те, скільки з цього предмету ви вже знаєте, на якому етапі ви знаходитеся і скільки вам ще належить попрацювати, щоб засвоїти весь матеріал. А після цього зосередьтеся на тому, що вам потрібно вивчити, немовби перекинути місточок між тим, що знаєте, і тим, чого не знаєте. Головне, ніколи не треба намагатися вивчити весь підручник напам'ять, а треба завжди усвідомлювати, що ваше завдання не визубрити, а зрозуміти. Тому концентруйте увагу на ключових думках.
10. Готуючись до ДПА, ніколи не думайте про те, що «провалитеся», навпаки, малюйте в уяві собі картини тріумфу, легкої переможної відповіді. Думки про можливий провал недаремно називають саморуйнівними. Вони не тільки заважають вам готуватися, створюючи постійну напругу і сум'яття в думках, займаючи в них головне місце, вони до того ж дозволяють вам нічого не робити або робити все недбало (навіщо напружуватися, якщо все одно нічого не вийде).
11. За декілька днів до випробування обов'язково «програйте» в уяві ситуацію проходження ДПА, уявіть собі в усіх деталях обстановку, комісію, свою роботу. Але сконцентруйтеся на виборі кращої відповіді, а не на саморуйнівних думках про провал, на власні страхи постарайтеся не звертати уваги: не женіть їх, але й не «зациклюйтеся» на них.

Надія Канюка, психолог Бугринського НВК

Обережно! Грип!

Грип – це вірусне захворювання з можливістю тяжких ускладнень та ризиком смерті.

Грип має симптоми, схожі з іншими гострими респіраторними вірусними інфекціями (ГРВІ), але є набагато небезпечнішим, тому перші ж його симптоми вимагають особливої уваги.

Найчастішими ускладненнями грипу є пневмонія, яка іноді може лише за 4-5 днів призвести до смерті хворого, а також серцева недостатність.

Ця інфекція дуже легко передається від людини до людини повітряно-крапельним шляхом під час кашлю, чхання чи просто розмови у радіусі 2 метрів.

Хвора людина навіть із легкою формою грипу становить небезпеку для оточення протягом усього періоду прояву симптомів – це в середньому 7 днів.

При появі перших симптомів недуги хворий обов'язково має залишатися вдома, аби не провокувати ускладнення власної хвороби і не наражати інших людей на небезпеку. Такими симптомами є підвищена температура тіла, біль у горлі, кашель, нежить, біль у м'язах.

Із будь-якими з цих проявів хвороби не варто виходити з дому навіть заради візиту до лікаря – його слід викликати додому. Призначене лікарем симптоматичне лікування може бути достатнім для одужання.

Якщо стан хворого не погіршується, необхідно продовжувати лікування до повного зникнення симптомів, якщо погіршується – не зволікайте з госпіталізацією.

Викликайте «швидку» чи терміново звертайтеся безпосередньо до лікарні, якщо є наступні симптоми:

- сильна блідість або посиніння обличчя;
- затруднене дихання;
- висока температура тіла, що довго не знижується;
- багаторазова блювота та випорожнення;
- порушення свідомості – надмірна сонливість чи збудженість;
- болі у грудній клітці;
- домішки крові у мокроті;
- падіння артеріального тиску.

Продовжувати лікування вдома за наявності цих симптомів небезпечно. Затримка з госпіталізацією може призвести до смерті хворого.

Вірус грипу небезпечний, але не всесильний. Можна легко уникнути зараження грипом навіть під час епідемії, якщо дотримуватися кількох простих речей. Для цього необхідно:

1. Старатися не перебувати у місцях скупчення людей, аби зменшити вірогідність контактів із хворими, адже дехто з них є заразним навіть до появи очевидних симптомів.

2. Користуватися одноразовими масками за необхідності, щоб захистити себе чи оточення від зараження. Так, маскою має користуватися людина, яка доглядає за інфекційним хворим чи просто спілкується з ним. Хвора людина має використовувати цей засіб захисту лише в одному випадку: якщо їй доводиться перебувати серед здорових людей, не захищених масками. Маска ефективна тоді, коли вона прикриває рот і ніс. Важливо пам'ятати, що у будь-якому випадку її потрібно замінити, як тільки стане вологою чи забрудниться. Найкраще користуватися стандартними хірургічними масками, що мають вологостійку поверхню і довго залишаються ефективними. Використані маски ні в якому разі не можна розкладати по кишенях чи сумках – їх потрібно одразу викидати у смітник.

3. Регулярно провітрювати приміщення і робити вологе прибирання як у помешканні, так і в робочих приміщеннях, щоб не залишати навколо себе живі віруси і бактерії, які можуть бути активними впродовж кількох годин після перебування у приміщенні хворої людини.

4. Повноцінно харчуватися, висипатися, уникати перевтоми для підвищення імунітету.

5. Мати чисті руки – інфекція потрапляє в організм через рот, ніс та очі, яких людина час від часу торкається руками. Тими ж руками вона тримає гроші чи береться за поручні, ручки дверей тощо у громадських місцях, на яких кілька годин зберігаються в активному стані віруси і бактерії, що залишилися від дотиків інших людей. Тому необхідно часто мити руки з милом теплою проточною водою або обробляти їх дезінфікуючим гелем із вмістом спирту.

6. Користуватися тільки одноразовими паперовими серветками і рушниками як після миття рук, так і для того, щоб прикрити обличчя під час кашлю, а також при нежиті. Використані серветки необхідно одразу викидати у смітник, оскільки вони також можуть стати джерелом зараження. Багаторазові серветки та рушники особливо у громадських місцях суттєво підвищують ризик зараження і сприяють широкому розповсюдженню інфекції. У таких умовах замість їх можна використовувати туалетний папір.

Яна Щербачук, медична сестра

Пташенятко

Січень-Лютий 2020

Формуємо самооцінку дитини

Секрети дитячої самооцінки

Батьки — це вчителі у найважливішій школі на світі — школі становлення особистості. Тут немає вихідних і канікул, їм доводиться виконувати свої обов'язки 24 години на добу, 365 днів на рік. Самооцінка — це та значущість, якою дитина наділяє себе загалом, а також окремі свої якості — особливості діяльності, поведінки, особистісних проявів. Тому розвиток адекватної самооцінки залежить від об'єктивності зовнішніх оцінок. Найавторитетнішими для 6-7-річного малюка є рідні люди. У родині, по-перше, об'єднані люди різного віку, статі, роду занять; по-друге, дорослі члени родини можуть впливати на малюка в різних життєвих ситуаціях; по-третє, однією дитиною опікується кілька дорослих. Найважливіше для дитини — гармонійність взаємин між членами родини, позитивний психологічний клімат, пріоритет духовних цінностей, високий рівень культури

Неправильне виховання

1. Тип неприйняття (відсутність любові до батьків).

Характерні ознаки: надмірний, суворий контроль за дитиною; застосування жорстоких методів покарання; претензійне, протестне ставлення до дитини; мінімум уваги з боку батьків. Це зумовлено тим, що дитина була не бажаною, не схожа на батьків, народилася з фізичною вадою тощо.

Наслідки: неприйняття батьками дитини призводить до неприйняття нею батьків, тобто виникає взаємне відчуження.

2. Гіперсоціальний тип (я люблю тебе лише тоді, коли ти виправдовуєш мої очікування і виконуєш мої вимоги).

За такого типу виховання базується на чітких інструкціях. Дитина ніби запрограмована, надміру дисциплінована, суха та педантична. Вона — як робот, автоматичний виконавець.

Наслідки: намагання догодити іншим, страх перед труднощами та невдачами. Розвивається невпевненість, негативне ставлення до себе. Як наслідок — соціальна ізоляція, дитина лишається наодинці зі своїми проблемами та переживаннями.

3. Тривожно-упевнений тип (любов до дитини трансформується у страх втратити її).

Дитині навіюють думку про те, що на неї всюди чатує небезпека.

Наслідки: страх батьків за дитину призводить до того, що вона стає заляканою, тривожною, несамостійною, нерішучою, боязкою. Формується низька самооцінка.

4. Егоцентричний тип (нав'язування дитині думки, що вона надзвичайна, виняткова).

Обов'язки дитини зведені до мінімуму, права — необмежені. Її найменші бажання миттєво задовольняються. Дитина прагне завжди бути поміченою, викликати загальне схвалення, а коли цього немає, виникають істеричні реакції.

Наслідки: в характері дитини розвиваються і закріплюються егоїстичні тенденції. У колективі однолітків міф, що вона найкраща, руйнується, оскільки її прагнення бути лідером нічим не підкріплене. Дитина стає самотньою або закріплює агресивність як рису характеру.

Людина із заниженою самооцінкою через свою невпевненість постійно очікує приниження, обман, насмішки, образи. Низька самооцінка спричиняє постійний страх. Цей страх спонукає до вживання алкоголю, наркотиків, до правопорушень та злочинів. Не варто сподіватися отримати готові рецепти чи поради, які гарантували б цілковитий успіх у справі сімейного виховання. Адже кожна сім'я — це окрема держава, яка живе за своїми правилами і законами.

Фахівцями виявлені універсальні механізми, на яких має засновуватися розумне виховання:

Система схвалень і покарань.

Батьки мають пам'ятати, що схвалення належної поведінки дитини важливіше для її розвитку, ніж осуд. Оцінювати треба тільки вчинки і справи дитини, а не її саму. Будь-яке схвалення складається з двох компонентів — висловлювань дорослих і висловлювань дитини. Сказане батьками має виявляти чітку позитивну оцінку дитячих вчинків або намірів: «Дякую за те, що помив машину. Тепер вона виглядає, як новенька".

Покарання має бути продуктивним, а не руйнівним.

- Покарання не повинно шкодити здоров'ю — ні фізичному, ні психічному.
- Якщо є сумніви, карати чи не карати — не карайте.
- За один раз — тільки одне покарання.
- Краще не карати взагалі, ніж карати із запізненням.
- Покараний — вибачений (про старі гріхи — жодного слова).
- Покарання — без приниження (це не торжество вашої сили над слабкістю дитини).
- Дитина має боятися не батьківського покарання, а того, що вона завдає комусь болю своїми словами, діями, вчинками, намірами.

Взаємини між батьками та дітьми залежать не від того, скільки разів на день дорослі хвалять чи карають дитину, а від того, як вони це роблять. Занадто захоплюючись різними методами та засобами виховання, батьки сприймають свою дитину як власність, як матеріал, з якого вони можуть «виліпити» ідеал сина чи доньки. Вони автоматично позбавляють дитину права голосу і права вибору. Щоб запобігти небажаним тенденціям, психологи радять розглядати виховання не як однобічну спрямованість впливів, а як двосторонній процес, де дитина — активний учасник, суб'єкт виховання. Стосунки між батьками і дітьми в родині будуються на засадах довіри, особистої рівності, взаєморозуміння, визначення права кожного на власну точку зору в різних життєвих ситуаціях.

Батьки мають бути пильними й дуже чутливими до реакцій, слів, вчинків своїх дітей. Здатність почути, зрозуміти дитину — своєрідний місток між вихователем і вихованцями. Слід пам'ятати: перед вами не просто маленька дитина, а особистість зі своїм внутрішнім світом, з тільки їй притаманними індивідуальними відмінностями. Не оберігайте дитину від повсякденних справ, не прагніть вирішувати за неї всі проблеми, але і не перевантажуйте її тим, що їй непосильно. Нехай дитина виконує доступні їй завдання і одержує задоволення від зробленого.

- Не перехвалюйте дитини, але й не забувайте заохочувати її, коли вона цього заслуговує.
- Заохочуйте в дитині ініціативу. Нехай вона буде лідером усіх починань, але також покажіть, що інші можуть бути краще її.
- Не забувайте заохочувати інших у присутності дитини. Підкресліть достойність іншого і покажіть, що ваша дитина також може досягти цього.

Тетяна Музичук , практичний психолог ДНЗ

Упродовж січня-лютого свій 10-річний та 15-річний ювілей відсвяткували наші ліцеїсти:

Данилюк Денис
Тимчук Ангеліна
Волошенюк Вікторія
Коростинський Максим
Волощук Давид
Крутій Владислав
Петрук Володимир
Танкевич Аліна
Усар Анастасія

Зі святом Дня народження!
Хай буде життя позитивним, веселим, чудовим, активним, багатим, щасливим і плідним, цікавим, блискучим і гідним!

У січні-лютому свій день народження святкували наші колеги:

Пясецька Тетяна Вячеславівна
Кисіль Марія Анатоліївна
Костюк Василь Іванович
Яремов Володимир Адамович
Ковальчук Олена Петрівна
Рудько Галина Володимирівна
Ващук Ірина Анатоліївна
Мартинчук Валентина Олександрівна

З цієї нагоди щиро вітаємо іменинників і бажаємо міцного здоров'я, миру, радості і достатку, сімейної злагоди і любові, творчого довголіття!

Що робить мене щасливою

«Щастя-це рідні,гарячі руки, які ніколи тебе не випустять, і не кинуть, навіть якщо перекинувся весь світ», – Марина Степнова

Щастя – це абстрактне поняття, яке є різним для кожного. Отож, у чому воно полягає? Чи справді воно існує?

Впродовж тисячоліть народ намагався знайти своє щастя. Він був готовий жертвувати собою, аби дізнатися дійсний смак цього почуття. Люди потрапляли у полон, проходили крізь жах війни, досліджували нові землі.

Народний вислів каже: «Людина – коваль свого щастя». А й справді. У кожного є шанс зробити себе по-справжньому щасливим. Для цього нас оточує все необхідне. Справжні цінності, потрібні для щастя: велика дружна сім'я, яка завжди підтримає; будинок, в якому ти почуваєшся добре; вірні друзі, що ніколи не залишать самого у біді; домашній улюбленець, який щодня, щохвилини підніме настрій, смачна їжа та прості життєві дрібнички. Життя – це і є щастя…
В сучасному світі велика частина людства прагне побувати за кордоном, сподіваючись, краще там, де нас нема, народ живе заможніше, доступніше…

Я вважаю себе щасливою людиною. У мене є друзі, що підтримують мене. Я маю рідних, у мене є дах над головою. Моя рідна країна – Україна, яка має квітучі лани, широкі поля та веселих людей.

Ми повинні цінувати все, що оточує нас, повинні цінувати власне, одне життя!

Юлія Музичук, учениця 9 класу, член гуртка «Юнпрес»

Тираж 240 примірників

Заснована 1 вересня 2007 року

Наша адреса: Комунальний заклад "Бугринський НВК: ДНЗ - ЗОШ І-ІІ ст.-АТЛ" Гощанського району
Індекс: 35442

Головний редактор: Мартинчук В.О.
Заступники редактора: Пясецька Т.В. Канюка А.І.

У випуску брали участь: Канюка Н.С. , Пясецька Т.В., Щербачук Я.О., Музичук Т.Р., Музичук Ю., Лесик П.

Фото: Лесик Поліна